

ADVENTNÍ PRAHOU ZA ATMOSFÉROU VÁNOC

Znáte to. Obchodníci nás už od konce září přesvědčují, že je nutno myslet na Vánoce a že musíme co nejdříve pořídit všechno tak, abychom prožili ty nejnablýskanější, nejúchvatnější, nejbohatší svátky. S prvními zimními dny se teplota na pomyslném teploměru vánočních příprav zvyšuje a snad nejčastějším vyjádřením, které slyšíte v komunikaci kolem sebe, je konverzační obrat typický pro předvánoční období: „Už máš dárky? Já ještě ne...“

My jsme se nechtěli nechat zavléct do klasického hektického předvánočního kolotoče. Měli jsme v plánu užít si slibovaný výlet do Prahy trochu po svém. Samozřejmě že v programu nesměla chybět prohlídka trhů na *Staroměstském náměstí*. Vždyť podle mnohých průvodců a agenturních zpráv patří právě tyto trhy svou výzdobou i atmosférou k nejhezčím vánočním místům na světě.

12. prosince jsme tedy vyrazili do Prahy. Kdo nás ten den viděl na nádraží, nemohl si nevšimnout našich velikých tašek a batohů. Ty jsme neměli připravené na velkolepé vánoční nákupy, ale ukrývaly se v nich brusle, helmy, rukavice, šály a čepice. Naším hlavním cílem bylo totiž bruslení v centru Prahy. Trocha pohybu nikdy neuškodí, a „naše“ kluziště se navíc nacházelo co by kamenem dohodil od rozsvíceného a provoněného Staroměstského náměstí.

Ke čtvrti *Na Františku*, kde najdete poměrně rozsáhlý sportovní areál s ledovou plochou, jsme od Masarykova nádraží došli za dvacet minut. Ztichlé křivolaké uličky Starého Města nás spolehlivě vedly téměř až k Vltavě. Prošli jsme i tajemnou uličkou *Ve Stínadlech*. Místo spojované s Jaroslavem Foglarem a jeho literární partou *Rychlé šípy* opravdu působí docela magicky. Ještě projít *Haštalským náměstím* kolem *kostela sv. Haštala* a zakrátko už jsme mohli obouvat brusle.

Měli jsme štěstí. Kluziště bylo v době našeho příchodu poloprázdné a za chvíli se úplně vylidnilo. Po ledě jsme vířili hodinu a půl. Popředu nám to frčelo bezchybně, s jízdou pozadu si někteří také poradili bez problémů a sólové i kolektivní pokusy o krasojízdu by určitě snesly prezentaci na některém z šampionátů v krasobruslení ☺. Na ledě se nám tak líbilo, že jsme si v koutku duše začali pohrávat s myšlenkou, že vánoční trhy klidně oželíme. To jsme ale nemohli udělat našim nebruslícím spolužákům,

kteří nás po celou dobu podporovali u mantinelu. Podnikli jsme tedy poslední třídní okruh stadiónkem, přezuli se a vydali jsme se vstříc dalšímu předvánočnímu zážitku.

Staroměstské náměstí je... nádherné. Pod věžemi Týnského chrámu mu vévodí vysoký, krásně nazdobený vánoční strom. A už to začalo. Trdelník, klobásky, bramborák, horké nápoje, ozdoby... a trdelník, klobásky, bramborák... a trdelník, horké nápoje... a trdelník. Děti si trhy prošly, ani nevyužily celý časový úsek poskytnutý procházce po trzích. Hlavní bylo se zahřát, něco pojit a jen tak pro představu omrknout opakující se nabídku stánků. Asi i předchozí intenzivní pohyb na bruslích naše návštěvníky Prahy trochu unavil, a tak jsme se shodli, že jsou trhy sice krásné, načančané, lákavé a nedá se jim upřít vánoční kouzlo, ale že pro dětský či studentský předvánoční rozpočet to opravdu není to pravé ořechové. Bohatě nám však stačilo nasát adventní atmosféru a spokojeni po hezkém dopoledni stráveném v Praze jsme se ubírali zpět k Masarykovu nádraží. Do Lysé jsme dorazili s hezkými dojmy,

že náš výlet do Prahy naplnil beze zbytku naše očekávání. Všichni se shodli, že bruslení nemělo chybu.

A co Vy? Také máte „za lubem“ ještě nějaký předvánoční či novoroční výlet? Je spousta kouzelných míst. Zkuste se poohlédnout i po těch zapomenutých, která bývají stranou hlavních turistických tras. Většinou stojí za to. Krásné Vánoce...